

dens Værdi som Landbrugsjord. Endelig foreslaas det her, at den Jordbruger, som har dyrket et særdeles stort Areal med Sukkerroer, og som har afleveret denne Avl til en Sukkerfabrik, altsaa afleveret den til Ernæring for Befolkningen, skal have en forholdsmæssig Nedsættelse i sin Levering af Korn.

I det omtalte Skema findes der en Kolonne, hvori er angivet Jordværdien med Fradrag for Eng. Derefter er Jordværdien 2,233 Mill. Kr., og fordelt paa Kornhøsten for 1916 vil der være avlet 9,3 Tdr. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Imidlertid er der under denne Jordværdi ogsaa opført Jordværdien af Ejendomme, som ikke anvendes til Jordbrug, f. Eks. Haandværksejendomme og saa fremdeles, og det er sagt mig af den, der har foretaget Beregningen i Statistisk Departement, at han mener, det vil medføre et yderligere Fradrag i Jordværdien af omtrent 10 pCt. Naar hertil altsaa lægges de andre Fradrag, jeg nævnedes for Hede og Mose og Skov, for det bebyggede Areal og andre særlige Værdier og for Sukkerroejord, vil den gennemsnitlige Kornhøst i 1916 fordelt paa den Jordværdi, som fandtes, sikkert være over 10 Tdr. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. En Gennemsnits-Landbrugs-ejendom vil altsaa kunne aflevere $4\frac{1}{2}$ Td. af, hvad der er avlet, uden at komme i Beknøb. Men ikke alle Landejendomme har Gennemsnitskapacitet. Hvis man gennemgaar denne Skala over Jordværdien sammenlignet med Kornhøsten for 1916, vil man ganske vist se, at naar Amterne tages under eet, er Forskellen ikke overordentlig stor. I Grunden skiller kun et Par Amter, nemlig Københavns og Frederiksborg Amter, sig væsentlig ud ved at byde en ringere Kornhøst pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, nemlig 7,9 og 7,4 Tdr., naar jeg tager den Kolonne, hvor der er angivet Høsten pr. 1,000 Kr.s Jordværdi med Fradrag af Eng. Endvidere er det kun et Par Amter, som skiller sig ud ved en særlig stor Høst, nemlig Holbæk, Præstø, Bornholm og Hjørring Amter, hvoraf de to sidste har en Høst af over 10 Tdr. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Alle de andre avler gennemsnitlig imellem 9 og 10 Tdr. Men selv om saaledes Gennemsnittet Amt for Amt viser sig nogenlunde ensartet, kan Forskellen indenfor det enkelte Amt være meget stor.

I Slutningsbemærkningerne af det staaende Landbrugsudvalgs Betænkning vil det ses, at Mindretal har fremhævet to Forhold, som ikke er tagne i Betragtning

ved Indstillingen. Det nævnes først, at de af Husmandsorganisationerne valgte Repræsentanter har rejst Spørgsmaalet om, hvorvidt der, før Paaligningen blev foretaget, var Grund til at fradrage et ligningsfrit Beløb af 2,000 Kr. for hver Ejendom, men da Forslaget mødte stærk Modstand fra anden Side, toges det tilbage, og Udvalgets Forslag er følgelig ikke bygget derpaa. Endvidere nævnes det, at et Medlem af Udvalget, Holdgaard, en vestjysk Husmand, udtalte Ønsket om, at Udlevering af Foderkorn sker fortrinnsvis til de Landbrugere, der hovedsagelig dyrker Brødkorn, men da Tanken ikke mødte Tilslutning, har Mindretallet undladt at stille Forslag herom. Disse to Bemærkninger ved Slutningen af Indstillingen peger paa Forhold, som det imidlertid forekommer mig nødvendigt, at der tages Hensyn til, Forhold, som peger hen paa, at indenfor de enkelte Egne kan Forskellen med Hensyn til, hvad vedkommende Ejendom er i Stand til at præstere, være saa stor, at en undtagelsesfri Ligning af samme Størrelse vil virke uretfærdigt. Efter at Lovforslaget var udarbejdet, har jeg haft Lejlighed til at tale med Repræsentanter for jyske Egne, og ved at udsperge dem om deres Ejendommers specielle Forhold, deres Jordværdi, hvilken Kornhøst de ventede i Aar, dels i Rug og dels i graa Havre, som er den eneste Kornsort, de avler ved Siden af Rug, fik jeg bekræftet, hvad andre i Forvejen havde fremhævet overfor mig, nemlig at saadanne Ejendomme ikke vil kunne præstere den foreslaaede Ligning, uden at der finder et stærkt Indgreb Sted i de meget knappe Beholdninger af Foderkorn, som saadanne Ejendomme er i Stand til at avle. Selv om en skematisk ensartet Retfærdighed var til Stede, maa det selvfølgelig betragtes som en meget stor Uretfærdighed, hvis man fra saadanne Ejendomme bortfjernede saa godt som alt det Korn, der avledes paa dem. Det er nærmest de egentlige Hedelandbrug, jeg her sigter til, men den Maade, hvorpaa Høsten udvikler sig i Aar under brændende Tørke og Mangel paa Væde, har desværre i mange Egne sat Høsten tilbage og vil medføre en ringe Foldrigelighed, naar Avlen skal opgøres. Hvis man tænkte sig en Række Landbrug, hvor der pr. 1,000 Kr.'s Jordværdi kun avledes 5—6 Fold, vilde saadanne Landbrug, hvad enten det nu var, fordi det var Hedelandbrug, eller fordi Tørken havde øvet sin Indflydelse, være slet stillede under Ligningen. Jeg har derfor søgt at udforme en Tanke, som